

Abstrakt

Aposematická kořist dává najevo predátorům svou nevýhodnost pomocí výstražných signálů, které mohou být vizuální, chemické, zvukové nebo se mohou vzájemně kombinovat jako multimodální signály. Většina experimentálních prací zabývajících se reakcí predátorů na aposematickou kořist je zaměřena na obratlovce, zejména ptáky. Tato práce je zaměřena na nejtestovanější skupiny terestrických členovčích predátorů – pavouky, vážky a kudlanky – doplněné méně testovanými hmyzími predátory. Většina testovaných členovčích predátorů je schopna naučit se vyhýbat nevhodné aposematické kořisti na základě buď vizuálních, pachových nebo zvukových signálů v závislosti na jejich percepčních schopnostech. Někteří si tuto averzi dokážou pamatovat i několik dní. Pouze u skákavek byla potvrzena schopnost generalizovat předchozí zkušenost s kořistí na podobnou kořist. Obranné látky předkládaných kořistí nejčastěji obsahují kardenolidy nebo aldehydy, které se ukázaly pro testované predátory jako averzivní.